

[PRZEPOŁUDNI *ai*

G sg n przepołudni(e)go.

Sł stp notuje, *Cn*, *Linde* brak.

Gnębiący człowieka w upalne południe (o złośliwym demonie zwanym też południcą): ab incursu (od vczynyenia) et demonio meridiano (przepołudnyego) Cadet (vpadną) a latere tuo mille. Glosy III nr 102/92.

Wyrażenie: »diabelstwo przepołudnie«: Od ftrząły lataiącey we dnie/ od pokufi przechodzącey w ciemnościach/ od vciśnienia y odediabelstwá przepołudniego [a negotio perambulante in tenebris, ab incursu et daemonio meridiano Vulg Ps 90/6]. PsKrak 1532 90/6.

SBu